

בס"ד ו' תשרי ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 18:29
צאת השבת - 19:19
רבנו תם - 20:03
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 930
@ סיום צום כיפור בשעה 19:13.
@ לא אומרים תחנון כל החודש עד ר"ח חשוון.
@ מפטירין בכיפור "ואמר סולו".
@ במוצאי כיפור - "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין: "שובה וישראל"
(הושע יד)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת וילך שבת שרובה

נהנים מהעלון?
אזהבים לקרוא בו? תזמו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקו.
מלעיני הפרשה:

⊖ משה רבנו מעודד את העם לקראת כיבוש הארץ.
⊖ מסירת הנהגת העם לידי יהושע בפומבי.
⊖ ציווי הכהנים לקרוא את התורה בשנת השמיטה במעמד כל ישראל.
⊖ משה כותב הדברים על ספר ומצווה להניחה בארון באהל מועד.
Ⓞ "הקהל את העם האנשים והנשים והטף" (עם הכולל) בגימטרייה 'אמן'. מכאן רמז לדברי הרמ"א (אוי"ח קכד ז): "וילמד בניו הקטנים שיענו אמן, כי מי שהתינוק עונה אמן, יש לו חלק לעולם הבא" "אנשים נשים וטף" = ר"ת טנא, טנא בגימטריה = 60. גם ברכת כהנים הם 60 אותיות, גם ששה סדרי משנה הם 60 מסכתות, בגלל זה רצה ה' שיבואו כולם שתחול הברכה וקדושת התורה על כולם. (בן איש חי)

Ⓞ "אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלקיך הוא ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך"
החיד"א שואל מדוע התחיל הפסוק בלשון רבים וסיים בלשון יחיד?? ותירץ, שהתורה מלמדת אותנו כאן שאם עם ישראל יהיה באחדות גמורה ומושלמת אזי בורא עולם מבטיח לנו שבכוח האחדות ש"לא ירפך ולא יעזבך".

Ⓞ "באיך מליץ יושר"
מי שמחזיק עצמו ל"י אין", זה בעצמו מליץ יושר.
יום הכיפורים הוא יום החתימה:
בו נחתם דינו של האדם ושל העולם למשך השנה הבאה. זה יום קדוש, שבזכות הקדושה העצומה שמאירה בו, מתכפרים חטאיו של האדם. אנו מקבלים את קדושת היום על-ידי היום, התפילה והתשובה.
כשאר מועדי ישראל, המקור בתורה מופיע בתורה בספר ויקרא, פרק כ"ג. הוא היחיד בשנה שהציווי להתענות בו נאמר במפורש בתורה. אין התשובה ויום הכיפורים מכפרים אלא על עברות שבין אדם למקום. אבל עברות שבין אדם לחברו, כגון החובל את חברו או המקלל את חברו או גוזלו וכיוצא בהן, אינו נמחל לו לעולם עד שיתן לחברו מה שהוא חייב לו וירצחו.
Ⓞ כהן גדול בקודש הקודשים:

Ⓞ "ה' קרבו ימיך למויה"
אמר משה רבנו ע"ה: ריבונו של עולם, בזה הלשון שבחתיך שאמרתי הן לה' אלוקיך השמים וכו'. ובדרך זה אתה מבשרני למוות: אמר לו הקדוש ברוך-הוא: וכי לא אמרת "והן לא יאמינו ליי" וכן "יען לא האמתם ביי".
Ⓞ "והסתרה: פני מהם..." (לי"א - י"ז)

עית יכנס הכהן לקודש הקדשים, יעטה הוא על גופו בגדי לבן. המדרש (ויקרא רבה) כותב שאין אנו רוצים שיכנס הכהן בבגדי זהב מפני שאין קטגור נעשה סנוור, אותו זהב ששימש את בני ישראל בחטא העגל לא יכול לכפר עליהם ביום הכיפורים:

פִּינַת הַיְיָבִים וְהַפְתָּגִים
לא- כְּהֵתָה עֵינֵנו = לא נֶס לַחוּ =
עֵדִין לֹא תֵשׁ כּוֹחוֹ, שׁוֹמֵר עַל רַעֲנָנוֹתוֹ.
דוגמה: אף-על-פי שְׁלִמּוֹרָה מְלֵאוּ שְׁשִׁים שָׁנָה, עֵדִין לא-כְּהֵתָה עֵינֵנו וְלֹא-נֶס לַחוּ, שְׁעוֹרֵינוּ מִרְתָּקִים. מקור: לֹא לַחוּ, וְשְׁעוֹרֵינוּ מִרְתָּקִים. וּמִשָּׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמוֹתוֹ, לֹא-כְּהֵתָה עֵינֵנו, וְלֹא-נֶס לַחוּ (ניבונוכו)

מסופר: הרה"ק רבי פראל מבראשד זיע"א מבחירי תלמידיו של הרה"ק רבי פינחס מקארץ זיע"א שאל פעם את רבו הקדוש: יהודי אשר מצאוהו צרות רבות ליי, ונדמה לו שהבורא יתברך שמו מסתיר פניו ממנו, מה עליו לעשות כדי לחזק את אמונתו בה? השיב לו רבי פינחס: עצם הידיעה שרשב"ע מסתיר את פניו ממנו הרי זו כבר התחלת התיקון.
Ⓞ "סתום פיות מישיטינו ומקטרגנו"
החפץ חיים אומר שכשאדם מבקש ש**תום פיות משטינו ומקטריגנו**, שואלים למעלה מה עם הפה שלך, האם אתה שומר על פיד, אבל כשאדם נזהר על דיבורו אז יכולה להתקבל תפלתו.

הסידור מכתול מדרג עמי! העלון שטעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

כולל "חזון עובדיה" - מושב בן זכאי - חוה"מ סוכות				
שעה	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
10:00	הרב אופיר מלכה	הרב חיים רבי	הרב שלמה לוינשטיין	הרב בנימין חותה
11:00	הרב יהודה יוספי	הרב יצחק דיין	הרב יהודה סבח	הרב ברוך רוזנבלום
12:00	הרב יצחק פנגר	הרב חיים גינצבורג	הרב אברהם ישראל	הרב גדעון בן-מנחה
13:00	מנחה	מנחה	מנחה	מנחה
16:00	הרב יהודה מויאל	הרב מיכאל לסרי	הרב דניאל זדה	במוצאי שבת "הושענא רבא" הרב אלמוג לוי, הרב זמיר כהן,
17:00	הרב אהרון בוטבול	הרב יצחק קולדצקי	הרב קובי לוי "העתונאי"	הרב יוסף מוגרבי, הרב ליאור גלור, הרב משה קיני, הרב חיים זאיד
18:00	הרב מאיר אבוחצירא	הרב נח ברגר	הרב אלמוג לוי	
19:00	הרב ליאור גלור	הרב יוסף צבי בן פורת	הרב יגאל כהן	
	משה חבושה ותזמורתו			

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ביתי המתאים ליום כיפור

חינוך הוא מזון לנשמה, כמו שאוכל הוא מזון לגוף, חינוך ביתי עם גב חזק, אינו בחירה באופציה הקלה והנוחה, אלא בחירה לחיים נבונים. יום כיפור יום סליחה וכפרה, היום הקדוש ביותר בהשגחה, אם כי מבחינה הלכתית השבת קדושה ממנו. **מה לא לעשות:** לא לרכב על אופנים מנהג שרצוי שיעלם, לא לעלות על גלגוליות, לא ליידות אבנים, לא לאכול ולשתות בפומבי, לא להרעיש ולא להפריע. **מה כן לעשות:** האב יושב את ילדיו לידו בבית הכנסת ויחנכם להתפלל כראוי. צריך ללמדם לכבד את האנשים שצמנים, להיות שקטים, לקרוא, לשוחח בנועם וכמובן לבקש סליחה מכל מי שפגעו בו. בקשת הסליחה מטרתה **לחדול אל הלב של הנפגע** כי שם בעיקר התרחשה הפגיעה! לכן הפעולה הראשונה שעלינו לעשות, להביך ולהסכים עם הנפגע שגרמנו או שנגרם לו על ידנו, כאב, שלא התכוונו לכך. להביע חרטה אמיתית במילים ברורות ובהבעת פנים מושפלות. בסגנון של: **כואב לי שהכאבתי לך.**

ארגון "אברהם יג"ל" מזמין את הציבור לשיעורו בליווי של פאר הדור הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בביכ"ו "איהל מילד" הושיאם 3, יבנה במוצאי שבת בשעה 22:00 ולאהריו אמירת סליחות עם הפייטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על **מסך ענק** ומתקיימת סעודה רביעית כשרה למהדרין.

מקום מיוחד לנשים
רפואה שלימה לנשים
 רפואה שלימה לנשים - ישיבת נשים לטיפול בבעיות נפשיות, רגשיות, גופניות ורוחניות. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם וזיווגים הגונים

עלון "אברהם יג"ל" יוצא בקריאה נרגשת ובחיבת קודש לכל קוראיו וידידיו ונא להקדיש את **"פדיון הכפרות"** לחיזוק ותמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלות ליבכם בטובה, ותזכו לפרנסה טובה שפע ובריאות. התורמים יזכו ב"גן לברכה בעלון

מקום מיוחד לנשים
מקום מיוחד לנשים
 רפואה שלימה לנשים - ישיבת נשים לטיפול בבעיות נפשיות, רגשיות, גופניות ורוחניות. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם וזיווגים הגונים

ברכה והצלחה
 למשפחת אבר"ל היינו על הסיוע לזיכוי הרבים. חרפאת והצלחת כל לדיהם חתנים וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. יתגשמו משאלות ליבם בטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לע"י **מסעוד (אשר)** בן ימין ורחל ז"ל

מקום מיוחד לנשים
 רפואה שלימה לנשים - ישיבת נשים לטיפול בבעיות נפשיות, רגשיות, גופניות ורוחניות. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם וזיווגים הגונים

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :	
שלמה לארי בן מרים היינו אדר ישראל בן שרית היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו באבאי באבאי בן מורוריי היינו יהונתן אריאל בן שרה היינו שבתאי מוסאי בן הגיית היינו מרים דודי בת זליכה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת	אברהם-יגל בן רעות היינו ניסים דודי בן שרה היינו יעלאי-י דורון בן אריאלה-מזל היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הוני בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת
משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל אליהו מזוז בן חביבה ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל	משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל אליהו מזוז בן חביבה ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל
מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות יום כפורים

א. ימים אלו צריך אדם לשוב בתשובה שלמה דהיינו שיעזוב חטאו ויחליט בלבו לבל יעשהו עוד ויתנחם בחרטה גמורה על מה שעבר עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם. (רמב"ם פ"ב מהלכות תשובה)
ב. עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו דהיינו הגוזל יחזיר את הגזילה. ואע"פ שהחזיר צריך לרצותו ולפייסו עד שימחל לו. ואסור לאדם להיות אכזרי ולא למחול אלא צריך להיות נוח לרצות. שבמידה שאדם מודד כך מודדים לו. **אדם שמוחל לחבירו כך משמים ימחלו לו.**

ג. חובה קדושה על כל אדם לבקש מחילה בערב יוה"כ"פ מאביו ומאימו, על כל מה שחטא ופגע בכבודם, ומי שאינו עושה כן, נקרא חוטא. מכל מקום אם הבן לא עושה כן, ימחלו לו בלבם, ויאמרו בניהם בפרוש שמחלו לו על כל מה שחטא כנגדם, והבעל והאשה ימחלו זה לזה על כל אשר חטאו אחד כלפי השני במשך השנה.

ד. בסעודה המפסקת יש לטבול את הפת בסוכר כשמברך המוציא, ומכל מקום נכון להביא גם מלח.

ה. אם זה שחטא כנגדו אינו מתפייס בראשונה למחול לו, יחזור וילך פעם שניה ושלישית ובכל פעם יקח עמו ג' אנשים. ואם אינו מתפייס בג' פעמים אינו זקוק לו. אבל אם הוא רבו, אפילו אינו רבו מובהק, אלא ששמע ממנו דברי תורה, צריך ללכת אצלו אפילו אף פעמים עד שיתפייס.

ו. טוב ונכון שהחזן יכריז בליל יוה"כ בבית הכנסת קודם כל נדרי רבותי "**תמחלו זה לזה**", והקהל עונים "**מחלנו**".

ז. יש לפרוס מפה על השולחן כמו בשבת משום שיוה"כ נקרא "שבת שבתון" ונותנים עליה ספרים, ויש "**לכַּבְּעו**" מהספרים דהיינו **ללמוד בהם ביוה"כ**.

ח. ביוה"כ אומרים "ברוך, שם כבוד מלכותו לעולם ועד", בקול רם. וצריך להפסיק בן תיבת "**ברוך**", לתיבות "**שם כבוד מלכותו**".

ט. מצוה לברך על ריח טוב של מיני בשמים ביום הכיפורים כדי להשלים מאה ברכות. ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום לאחר שיהיה לו היסח הדעת.

י. אדם שקם בבוקר משנתנו נוטל ידיו ג' פעמים ומברך על נטילת ידים ונטילה זו, עד סוף קשרי אצבעותיו. וכן כשנכנס לבית הכסא יטול עד סוף קשרי אצבעותיו. אבל כהנים העולים לדוכן יטלו ידיהם נטילה גמורה עד סוף פרק הזרוע.

יא. קטן פחות מגיל תשע אינו מתענה כלל אף תענית שעות וקטן מגיל תשע ומעלה מתענה תענית שעות כגון אם רגיל לאכול בשעה שמונה בבוקר מאכלים אותו בשעה תשע או עשר. וצריכים ההורים לשים לב לזה שלא יכנס לידי סכנה. ונער שהשלים י"ב שנה או נערה שהשלימה י"א שנה יתענו עד חצות היום ולא יותר.

יב. בתפילת המנחה מתעטפים בציצית ומברכים עליה.

יג. זמן תפילת נעילה הוא חצי שעה קודם שקיעה באופן שהשי"ע יסיים את החזרה סמוך לשקיעה כדי שסיפיק לסיים את ברכת הכהנים לפני השקיעה. ובדיעבד אם לא הספיק השי"ע להגיע לברכת כהנים עד ששקעה החמה מותר לכהנים לישא כפיהם בתוך בין השמשות דהיינו תוך י"ג דקות וחצי.

יד. בהבדלה במוצאי יוה"כ מברכים על הכוס ואין מברכים "בורא מאורי האש" אלא על נר ששבת דהיינו שהיה דולק מערב יוה"כ עד מוצאי יוה"כ ואין מברכים על הבשמים אף השנה שחל יוה"כ בשבת. וטוב שיביאו בשמים לאחר ההבדלה ויברך עליהם.

מכל מלמד" השכלתי הנהגה לקראת יום הכיפורים "אבינו מלכנו"

כמה ביאורים מציינו למעלתה המיוחדת של בקשת "אבינו מלכנו" שתיקן רבי עקיבא.

א. המוכיח רבי ברכיה מקלימנטוב ביאר: שונה הוא היחס שבין אב לבנו, מיחס המלך לעבדו; רחמי האב לבנו הינם רחמים טבעיים המתעוררים מאליהם, לעומת זאת העבד צריך לעורר את רחמי אדונו כדי שיחוס עליו. לפיכך אנו מקדימים לבקש: "אבינו" - אם הננו לך כבנים, רחם עלינו מצד היותנו בנך, אולם "מלכנו" - אף אם איננו נחשבים לפניך אלא כעבדים, הרי מחלים אנו את פניך שלישי"י (פרנקפורט תפ"ז ח"א עמ"כ כז). שתחוס ותרחם עלינו (זרע ברך)

ב. בשיחתו האחרונה לתלמידיו ביאר המשגיח רבי לייב חסמן: האב רוצה לתת לבנו, אך לא תמיד יש בידו האפשרות. המלך לעומתו יכול תמיד לתת לנתיניו ככל שיחפצו, אך לא תמיד הוא מעוניין בכך. לפיכך אנו מבקשים הינך מלך שכל הטוב שבעולם ברצונך לתת לנו כל טוב, ומאידך "אבינו מלכנו"; הן אב אתה ובוודאי אנו שתושיענו ("אור יהל" ח"א עמ"כ רצו).

כך אמרו חכמים: באחד בניסן מתו שני בני אהרן. ולמה הוא מזכיר מיתתם ביום הכיפורים? ללמדך שמיתת צדיקים מכפרת כיום הכיפורים. במנחה מוציאים ספר אחד וקוראים בו שלושה אנשים בסדר "אחרי מות" שהתחילו בו הקריאה בשחרית, ומסיימים את כל הפרשה. העולה שלישי מפטיר בנביא את כל ספר יונה שבתרי עשר בגלל ענין התשובה המוזכר בו, ולכן קוראים למפטיר זה: "מפטיר יונה".

וילך היא הפרשה היחידה שיכולה להיקרא בשלמותה פעמיים בשנה. זה יכול לקרות כשהפרשות ניצבים ו-וילך נקראות בשבועות שונים, שאז פרשת וילך נקראת אחרי ראש השנה. ואם במחזור הקריאה החדש הפרשות נקראות יחד, אז וילך נקראת לפני ראש השנה, כך יוצא שהיא נקראת פעמיים באותה שנה.

וילך משה

באותו יום שנפטר משה רבינו הוא התפלל שחרית ומנחה שזה היה חלק ממנין 515 תפילות "ואתחנן" ע"פ הפני יהושע ברכות ל"ב, והספיק בנס לכתוב 13 ספרי תורה, וגם להקהיל את עם ישראל ולהגיד להם את פרשת נצבים והקהל וגם את שירת האזינו וגם את הברכות שברך לפני מותו, ויש דעות שכל הפרשיות האחרונות היו ביום מותו. זה היה מועט המחזיק את המרובה, ובכל זאת "וילך משה" הוא בעצמו הלך לדבר לעם ישראל, כי משה רבינו התאמץ לעשות עוד ועוד מצוות ולא חיכה להם שיבואו עד אליו.

המחט שנעלמה

מלחמת יום הכיפורים. בעשרות בתי כנסיות הופסקה תפילת היום הקדוש באזעקה מצמררת, כולם גויסו אל הקרב. המלחמה הייתה קשה מאות הרוגים ופצועים גבתה המלחמה הנוראית הזו. סיפורנו מתרחש במחנה צבאי ששהה במדבר בואכה מצרים, קבוצת לוחמים נלחמת כבר שלשה שבועות באזור, המראות לא הרפו לרגע כמו סרט בהילוך מהיר חלפו בראשו של אוריאל חייל שזה לא מכבר חגג את יום נישואיו ניגוני התזמורת התחלפו בקול רעמי התותחים, מי יכול להאמין כי שמחת החתונה תתחלף כה מהר בתוגת המוות. "טוב ללכת לבית האבל מלכת לבית המשתה", הדהד באוזניו המשפט בשעה שראה את חבריו לנשק עולים בסערה השמימה. מול הבזקי הפלאש של הצלם בחתונה התערבלו להם הבזקי הפגזים שנפלו סביבו, מעודו לא חשב שייטול חלק פעיל במלחמה, לא משחק כמו באימונים המפרכים... אלא מלחמה ממש, דם אש ותימרות עשן, פצועים והרוגים חששות ופחדים. אוריאל עוד הספיק להיפרד מאשתו הטריה בחטף, הוא הבטיח לה שישמור על עצמו אין לו שום כיסוי להבטחה זו, הטנק שלו נפגע מספר פעמים מהטילים של המצריים אך הוא ניצל בדרך נס. עתה חלפה התקופה הקשה והגיעו הימים המעודדים, התמונה השתנתה בשדה קרב הצבא המצרי חטף מכה קשה, ובשדה הקרב חל מהפך בהתערבות ארה"ב ורוסיה חלה הפסקת האש, אורי מפקד הפלוגה הסתובב בין החיילים ועודד אותם הוא לא נתן להרפות בכוננות, "השקט מתעה כמו השקט שלפני המלחמה".

אוריאל המתין לרדת הלילה וביקש ממנו שחרור הביתה למספר שעות. "אין סיכוי" אמר אורי. בצמרת הפיקוד דורשים כוננות גבוהה ולא מאשרים שום שחרור. "אולי בכל זאת" ניסה אוריאל שוב, "כבר ארבעה ימים שיש שקט רק לומר שלום ולחזור, אתה יודע אנחנו זוג טרי עכשיו נישאנו" "צר ליי השיב המ"פ "אין שחרורים חבל על הבקשה איש לא ישחרר אותך מכאן, אפילו הא-לוקים שאתה מאמין בו לא יוכל לתת לך חופשה". המשפט האחרון קומם את אוריאל אפילו שהיה החייל הדתי היחיד בפלוגה מעולם הנושא הדתי לא עלה על הפרק במלחמה, הוא החליט להשיב ואמר לאורי המ"פ "אתה אמנם המפקד כאן וזכותך למנוע ממני שחרור, אבל האלוקים שאני מאמין בו יכול הכול ואם הוא יחליט שאני יצא מכאן אז זה יקרה..." "אתה יכול לומר מה שאתה רוצה" אמר אורי. "אבל אני אומר לך שוב, כל עוד אני המפקד כאן אין שחרור ואין חופשה" אמר ונעלם לתוך חשכת הלילה.

מלחמת נחת במחנה מסוק ועליו כמה קציני רפואה שבאו להדגים בפני החיילים אמצעי רפואה שונים פרי פיתוח מעבדות המחקר של ארה"ב. ביניהם הייתה גם מחט עירווי זעירה האמורה להחליף את המחט הגדולה והמסורבלת ששירתה את החיילים עד כה בהכנסת העירווי לווריד. כולם התכנסו באוהל המ"פ וקצין הרפואה ביקש להדגים את אופן השימוש בה וקרא מי מתנדב? אני הרים אוריאל את ידו השרוול הורם המחט הוחדרה פנימה ואוריאל בקושי חש את

הדקירה, הקצין הראה לחיילים את השימוש הוציא את המחט או לפחות חשב שכך עשה, וביקש לארוז ציוד. לפתע הוא החוויר... "היכן המחט?" שאל. הוא הסתכל ימינה שמאלה המחט לא נמצאה... בשבריר השנייה הוא קלט שכנראה היא נשארה בגופו של אוריאל והימצאותה בגופו עלולה לגרום לסכנת חיים ומוות. "אל תזוז" קרא לעברו. מיד קיבעו לו את היד. אלונקה נשלפה במהירות ואוריאל הושכב עליה, המסוק כבר הפעיל את המנועים מוכן להמראה. ממש בכניסה לבטן המסוק עוד הספיק לאחל לו אורי המ"פ רפואה שלימה ושיחזור בשלום. המסוק התרומם והאוירה הייתה קשה, ביקור שהיה אמור להקל על הטיפול בלוחמים הפצועים הסתיים בשאלה של חיים ומות לאחד החיילים הטובים ביותר. המסוק הגביה טוס אורי עמד על הקרקע ועיניו מושפלות לארץ ואז הוא הבחין במשהו ולא האמין... להבי המסוק פיזרו את החול שהיה לרגליו והוא ראה משהו מבצבץ... הייתה זו המחט... שאכן לא חדרה כלל וכלל לגופו של אוריאל. לימים כשחשב את ספסלי בית המדרש סיפר שאותם רגעים, שם על החול הזהוב בלב המדבר חוללו בו את התפנית ואז הודיית למשפט שאוריאל אמר לי ביום האתמול "שאם הא-לוקים רוצה שאצא מכאן אף אחד לא יכול למנוע זאת ממנו."

"כי הלבנישו בגדי ישע מעיל צדקה יעטני" (ישעיה סא, ו)
מעשה שהיה ביהודי עני ואביון שהגיע למעונו של עשיר מפורסם. ישב העשיר במרפסת, שקוע בספרי חשבונותיו. התקרב העני והושיט ידו תוך קרקוש במטבעותיו. "לא כעת! אני מאד עסוק" - אמר העשיר הקמץ ואטום הלב, "אני מחשב עתה את שווי נכסיי חלילה לי מלסעות ולהתבלבל בחשבוניי". הרעיון מצא חן בעיני העני. ניגש אף הוא לבקשה השולחן, והחל למנות את כל הפרוטות שברשותו... נשא אליו העשיר מבט משועשע, והרהר בליבו: עני זה מבקש לעשות כמעשהו. אלא שההבדל הוא קטן. אני מונה מיליונים, וזה מונה גרושים... "כלום מבקש אתה לידע כמה חסר לך כדי להגיע לעושרי?" - שאל העשיר בזחיחות הדעת. השיב העני: "לא, לא! זאת כבר ביררתי בעבר!". צחק העשיר ואמר: "נו, אמור לי מה ביררת, מה ההפרש בינינו?" "הגעתי למסקנה שאיננו רחוקים זה מזה כלל! כל ההפרש בינינו מסתכם בעשרה זהובים בלבד!" - ענה העני, והפטיר: "ודע לך, כי כך אף נודע לי מיודעי דבר ממומחים". לא היה גבול לסקרנותו של העשיר. "דבר נא דברך", תבע. העני: "התעניינתי אבל הקברן העירוני. הוא שאמר לי כי קיימים שני סוגי תכריכים - לעניים ולעשירים. ההפרש במחירם הוא עשרה זהובים..." כדאי לשוב ולשנן בכל עת את מאמר רבותינו: בשעת פטירתו של אדם, אין מלווים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד... (אבות ו, ט'). וכפי שהטעימו זאת חכמי המוסר על פי סדר פרשיות השבוע: "כי תצא" - זכור כי כאשר תצא מן העולם הזה, אזי "כי תבוא" ליתן הבא. שם כולם "ניצבים" בפני בית-דין של מעלה ליתן דין וחשבון, ומכאן לפרשת "וילך", להיכן? - אם "האזינו" לדברי התורה הקדושה - ממילא יזכה ל"זאת הברכה"... לפיכך התקן עצמך בפרוודור כדי שתכנס לטרקלין.